Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

Yıl 8, sayı 10 (94)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Ekim 1981

*Emperyalizme ve tekellere karşı iş, toprak, demokrasi ve bağımsızlık için birleş!*

# Halkımıza

## TKP Merkez Komitesi'nin çağrısı

Sağcı askersel diktatörlük bir yıldır erkte. Bir yıldır halkımızın ekmeği daha da küçüldü, işsizlik, pahalılık daha da arttı. Köylünün, esnafın yıkımı, iflaslar daha da hızlandı. Bir avuç yerli-yabancı tekel büyük vurgunlar vurdu. Generallerin süngüsü ülkemizin hiç bir ulusal sorununu çözemedi. Bunalım derinleşiyor. Halkımızın hoşnutsuzluğu gün geçtikçe artıyor.

Terörizm duruldu. Faşist MHP'liler sanık sandalyesine oturtuldu. Ama cunta içinde ve dışındaki en gerici güçler faşist katilleri aklamak için yoğun bir çaba harcıyorlar. Öte yandan terörizmle hiç bir ilişkisi olmayan onbinlerce ilerici-yurtsever işkenceden geçiriliyor. Zindanlara atılıyor. DİSK yöneticileri tutuklu. İşçi partileri ve demokratik yığın örgütleri kapalı. İşçi sınıfının, halkımızın istemleri için, ulusal çıkarlarımız için savaşan TKP'ye karşı yoğun bir saldırı ve provokasyon kampanyası sürdürülüyor. Ama egemen sınıflar amaçlarına hiçbir zaman ulaşamayacaklar. TKP 61. kuruluş yıldönümünde işçi sınıfının, halkımızın içinde, onların savaşlarında yaşıyor!

Halkımızın, ülkemizin güvenliği bugün her zamandan çok tehlikelerle karşı karşıyadır. Amerika "çevik güçler" için ülkemizden yararlanmak, topraklarımızı saldırı-atlama tahtası yapmak istiyor. O, insanlığı bir nükleer savaşta yok olma tehlikesine doğru itiyor. Bu durumda, ülkemizin barışçı geleceği ile Reagan yönetiminin dayatmaları arasında kesin bir seçim yapmak zorunluktur!

Bunalımın önü alınmadan ordu ve devlet içindeki faşistler temizlenmeden, ülkemizden CIA ajanları, topraklarımızdan Amerikan üsleri sökülüp atılmadan terörizmin kökü kazınamaz. Halkımız cuntanın süngüsüyle terörizm arasında sıkışıp kalmaya da, ekmeğine, özgürlüğüne el koyan parlamenter kılıklı bir rejime de razı değildir. Cunta rejimine son verilmeden gerçek demokrasi kurulamaz! Halkımız gerçek demokrasi istiyor! Barış, ulusal bağımsızlık, özgürlük, ekmek ve iş istiyor! TKP bu istemlerin en ardıcıl savunucusudur. Bu amaçla tüm anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci ve anti-şovenist güçleri eylem ve cephe birliğine çağırıyor.

7 Eylül 1981 TKP MK

# Yel eken

Reagan hükümeti Nötron bombası yapımına geçti. Yumuşamayı sertleşmeye döndürdü. Avrupa'nın göbeğine yeni, orta menzilli atom roketleri yerleştirme planını NATO ortaklarına dayatıyor. Bu, dünyamızı kül etme çılgınlığıdır! Buna karşı tepki, Sam Amca'nın beklediğinden daha tez , daha geniş geldi. Tokyo'dan Madrid'e, Oslo'dan Roma'ya Batıberlin'den Paris'e kadar kentlerin alanları, caddeleri insan seliyle dolup taşıyor. Haykırıyorlar: "Nötron bombasına hayır!", "Ölüm füzelerine hayır!" Washington'un göbeğindeki yığınsal çıkış bir şimşek gibi çaktı. 500 bin kişi Beyaz Saray'ın önünde, hep bir ağızdan haykırdı: "Silahlanmaya son!" dedi.

Sovyetler Birliği'nin ardıcıl, Leninci barış politikasının, bu uğurdaki dev savaşımın doğruluğu, her gün daha açık ortaya çıkıyor. Bu politika milyonların yüreğinde, bilincinde yer alıyor. Eylemlerine yansıyor.

Bu gelişmeler sırasında Doğu Akdeniz'den Kızıldeniz'e kadar bölgemizdeki komünist ve işçi partilerinin bir forumu toplandı. Barış, ulusal bağımsızlık ve sosyal kurtuluş savaşımında bu forumun aldığı kararlar tarihsel bir önem taşıyor. TKP, bu foruma aktif katıldı, somut katkıda bulundu.

TKP Merkez Komitesi'nin son Plenumu, onun karar ve önerileri tüm bu gelişmeler karşısında diriliğini, canlılığını, doğruluğunu daha açık ortaya koyuyor. Barış için savaşım, emperyalizmin dayatmalarına, gerici askersel diktatörlüğün baskılarına, tekellerin sömürüsüne karşı savaşımdan ayrılmaz. Ekmek, toprak, iş, özgürlük ve bağımsızlık için savaşımdan ayrılmaz. Halkın, emekçi yığınların, başta işçi sınıfının hoşnutsuzluğu gün geçtikçe artıyor. İşbirlikçi tekelci burjuvazi, gerici güçler bizde de yel ekti, fırtına biçecek!

# Kara çember

IMF-TÜSİAD ikilisinin 24 Ocak programının hiçbir temel ekonomik sorunun üstesinden gelemeyeceği her geçen gün daha geniş çevrelerce görülüyor. Düne kadar "serbest piyasa" nın, "yüksek faiz"in "erdemleri"nden söz edenlerin, kapıdan bakan zincirleme iflaslar tehlikesi karşısında, "banker" faaliyetlerini kısıtlamaktan öte ellerinden bir şey gelmiyor. MGK'nin oluşturduğu kimi komisyonların, KİT'ler,Tarım ve Toprak Reformu ve Genel Ekonomik Durum üzerine hazırladıkları raporlarda bile, Özal'ın politikası çeşitli yönlerden eleştiriliyor, ilerici güçlerin yıllardır savunduğu bir dizi gerçeğe işaret ediliyor. Bugüne dek olduğu gibi bundan böyle de 24 Ocak programı ancak zorbalıkla yürütülebilir.

Yalnızca bu olgu bile, cuntanın bu ay sonunda göreve başlayacağını açıkladığı "Kurucu Meclis"de oluşturulacak anayasanın, toplumsal gelişmenin gereksinimlerine yanıt vermekten uzak kalacağını, temel burjuva demokratik hakları bile içermeyeceğini göstermeye yeter. Cunta bu "Kurucu Meclis"i gerici askersel diktatörlüğe sözde anayasal bir kılıf çatmakla görevlendirmiştir. En gerici güçlerin MHP'yi aklama ve kurtarma girişimleri karşısında bile eli kolu bağlı kalan cunta yönetiminin, yığınların demokratik hak ve özgürlük istemleri karşısındaysa gözü-kulağı bağlı kalacağı açıktır.

Ne var ki, ABD emperyalizminin dayatmalarına, ekonomik yıkım politikasına karşı tepkiler giderek artıyor. Geniş yığınlar, ilerici demokrat güçler üzerindeki baskıların durdurulmasını, faşist MHP'nin cezalandırılmasını istiyorlar. Bu tepkiler, egemen güçler istese de, istemese de Kurucu Meclis'e de yansıyacaktır. Sendikalar ve üniversiteler vb. gibi yasaların Kurucu Meclis'e bırakılmadan çıkarılması çabaları bunun bir göstergesidir. "Kurucu Meclis" platformunda en gerici, Amerikancı güçlere karşı olacak, 1961 Anayasasının demokratik özünü, ulusal çıkarları savunacak her kişi ve çevreyi TKP destekleyecektir.

ABD emperyalizmi ve onunla bağlı en gerici güçler bu tepkileri, dışarda "Ermeni" terörünü, içerde anti-Sovyetik, anti-komünist kampanyayı tırmandırarak karşılamak istiyorlar. Giderek manevra alanı daralan aşırı gericilik kendi sorumluluğu ortaya saçıldıkça, "elektrik kısıntısından terörizme, ekonomik bunalımdan silahlanma yarışına kadar her şeyin sorumlusu Sovyetler Birliği'dir, TKP'dir" diyerek işin içinden sıyrılmaya çalışıyor.

Koşullar bunları öylesine sıkıştırıyor ki, sabah akşam "Amerika

▶Arkası 7. sayfada

# PARTİ YAŞAMI

## Devrimci uyanıklık

...Çevremizde tutuklamalar oldu. Bizim temel örgütümüz doğrudan saldırıya uğramadı, bağlarımız da kopmadı. Ama bundan, "bize saldıramazlar, bizi ele geçiremezler.." gibi kof kuruntulara kapılmıyoruz. "Su uyur düşman uyumaz" diyor Bilen Yoldaş. Düşmanın saldırısı sona ermiş değil. Gerici basın, "Tüm TKP'liler ele geçene dek saldırılar sürmeli" diyor. Bundan da belli ki, tüm "kuru sıkılarına" karşın, saldırılarının esas amacına varamadılar: Partiyi çökertemediler. Ama gene bu sözleri, onların yeni saldırılara hazırlandığını da gösteriyor... Uyanıklığı bir an bile elden bırakmamak gerek. Her an yeni saldırılara hazırlıklı olmak gerek. Derin gizlilik koşullarında çalışmayı yetkinleştirmek, yığınlarla partinin bağlarını güçlendirmek gerek!... Saldırgan, partimizi çökertemeyecektir: Bu, herşeyden önce bizlerin, komünistlerin devrimci uyanıklığımıza, ustalığımıza bağlı. Düşmanı hedefine vardırmayacağız; utku işçi sınıfının olacak.

Kemal Y. - Samsun

### Yığınların içinde

## Genç proleterler

Sitelerde 7-8 yaşlarından, 19-20 yaşlarına kadar binlerce çırak çalışır. Güneşle birlikte işe koyulur, ama güneşle birlikte işi bırakamazlar. Yemek molası bir saattir. Hepsi de çocukluğunun farkına bile varamadan çalışmaya başlamış, aile bütçesine katkıda bulunmanın, işçi olmanın ağırbaşlılığını kazanmıştır. Öyle kolay kül yutmazlar. Her söyleneni kabul etmezler "İşçinin Sesi" grupçuğuna da en iyi dersleri onlar verdiler. Bizim polyester atölyesindeki arkadaşlar, çoğunluğuyla Partimizi tanıyan, bilen onun yolundan gidenlerdir. TKP'nin Sesi'ni bir arkadaş sürekli dinler, sonra bize anlatır. Ben ayrıca dinliyorum ama, onun bu işi gönüllü üstlenmesi beni çok sevindirdi. Bir süre Atılım elimize geçmedi. Şimdi yeniden gazetemize kavuştuk. Bir başka arkadaşın önerisiyle yemek molalarını yeniden değerlendirmeye karar verdik. Helva-ekmeğimizi topluca yiyiyoruz. Konuşuyoruz. Herkese bir Atılım veremiyoruz ama, yolunu bulduk, çoğunluk gazetemizi okuyor... Bir de komite kurduk, çıraklar arasında çıkan küçük çatışmaları, kişisel sürtüşmeleri uzlaştırıyor. Bu komitede benden başka iki genç arkadaş daha görev aldı. Bizim komite şu anda tutuklu bulunan arkadaşlara yardımı örgütlemede de iş görüyor.

Hasan E. -Ankara

## Örnek bir çalışma

Komitemizin çalışma alanında yeni bir fabrika kurulmuş, üretime yeni başlamıştı. İşçi arkadaşların çoğunluğu değişik katmanlardan geliyordu, bilinçleri geri, savaş deneyimleri yoktu. Bu koşullarda patron işyerine gerici bir sendikayı sokmayı ve işçilerin birliğini engellemeyi başarmıştı. Önce fabrikada bir tek yoldaşımız vardı. Sıfırdan başlıyorduk. Tüm güçlüklere karşın, yoldaş sonunda fabrikada ilk temel birimi kurmayı başardı. İşleri zordu. Tüm işçileri çevresine çekecek somut istemleri çıkış noktası aldılar. Yemekhane, servis arabaları v.b. gibi. İşyerindeki sarı sendikacılar kontrolü tümden elden kaçırmamak için, bu tür eylemlere karşı çıkmıyorlardı. Sınırlı başarılar kazanıldı. Dikkatli davranıyor, işçinin bilinç düzeyinin ve koşulların kaldıramayacağı işlere kalkışmıyor, adım adım ilerliyorlardı. Giderek işçilerin güvenini kazandılar. Bu, kolay olmadı. Sabırlı, uzun bir çalışmanın ürünü oldu. Ama işçinin güveni bir kez kazanılınca, bu temel üzerinde ileri işçiler arasında ilk sempatizan halkaları da oluştu. Yoldaşlar küçük gruplarla fabrika dışında eğitimler düzenlemeye giriştiler. En ileri sempatizanlara parti yayınlarını vermeye başladılar. Bu temel örgütün dışında başka yoldaş yoktu fabrikada ama, işçi arkadaşların büyük çoğunluğunu sınıf çıkarları yönünde yönlendirebiliyordu artık Partimiz. Bir süre sonra patron bir kısım işçiye çıkış verdi. Komitemizde de koşulları, işçinin ruh halini değerlendirdik. Temel örgütümüzün önerisiyle ilk kez salter indirmeye karar verdik. İşçilerin hemen hemen tümü direnişe katıldılar. Çevre fabrikalardan da dayanışma sağladık. bunun çok olumlu bir etkisi oldu... Direniş günlerce sürdü ve ancak jandarma baskısı ile kırıldı. Doğal olarak işçi arkadaşlarda yılgınlık, gerileme belirtileri başlamıştı. Yoldaşlar eylemi yepyeni bir yönde sürdürmeye giriştiler: Tutuklu ve işten çıkarılan arkadaşlarla dayanışmayı örgütlemeye koyuldular. İşçi jandarmayı, patronu, sarı sendikacıyı somut olarak yan yana görüyordu. Yoldaşlar ise bunun politik anlamını arkadaşlara anlatıyorlardı... Direniş kırıldı ama, işçinin savaş gücü kırılmadı. Aksine bu direnişten sonra partimize savaşımda çelikleşmiş yeni yoldaşlar kazandık.

Bir parti komitesi

## Kimse anasından ajitatör doğmaz (1)

Elif Toroslu

(Bir yoldaşımız, yeterince iyi bir ajitatör-propagandist olamadığını yazıyor. Bu ve gelecek sayımızda Toroslu yoldaşın bu yoldaşa yanıtını bulacaksınız.)

Yoldaşım! Senin gibi, bütün komünistler davalarına inanmış, bu yolda herşeyi göze almış kişilerdir. Bu inançtır ki, onlara görevlerini daha iyi yerine getirme kaygısını, senin yaptığın gibi, eksiklerini titizce görüp giderme, yetkinleşme gayretini verir. Yine biliriz ki, yetkinleşmemiz ancak yığınların içinde sürekli ve sistemli çalışarak deneyimimizi artırmamızla olanaklıdır. Hele ajitasyon-propaganda konusunda hiçbirimiz yeterli bir düzeye ulaştığımızı öne süremeyiz. Çünkü hepimiz ajitasyon-propaganda deneyimimizi pratikte, yaşamın içinde çalışarak artırıyoruz. Yaşam ise o kadar zengin ve uçsuz bucaksız ki! Bir düşünelim, hergün karşı karşıya geldiğimiz büyüklü-küçüklü pek çok olayın kaçta kaçını ajitasyon konusu yapıyoruz? Komünistler olarak tüm bunların ardındaki sınıf çıkarlarını yığınlara açıklamamız gerekli değil mi? Ama elbette iddialıyız da: En iyi ajitasyon-propagandayı da komünistler yapar diyoruz. Neden? Çünkü ancak halk üstündeki baskının gerçek nedenlerini kavramış ve bu baskıya karşı doğru, ilkeli savaşan kişi gerçek bir ajitasyon-propaganda yapabilir. Ajitasyon-propaganda yapacağımız çevre konusunda bilgi edinen, bu insanların toplumsal konumunu, bilinç düzeyini, psikolojik yapı ve durumlarını dikkate alan biz değil miyiz?

Çağımızın en ilerici teorisi olan Marksizm-Leninizmi yığınlara yayıyoruz. Bunu yaparken GERÇEĞE sadık kalıyor, yaşamın gerçekçi bir tablosunu çiziyor, olaylar arasında neden-sonuç ilişkilerini doğru olarak kuruyor, somut kanıtlar getiriyoruz. Devrimci teorinin arılığını koruyor, her türlü burjuva ideolojisine, revizyonizme, objektivizme, sübjektivizme, dogmatizme karşı uzlaşmaz davranıyoruz. Böylece ajitasyon-propagandanın bilimselliği ilkesine uyuyoruz.

Toplumsal yaşamdaki her gelişmeyi, her sorunu işçi sınıfının çıkarları ve konumu açısından ele alıp değerlendiriyoruz. Yani PARTİZANCA

▶Arkası 7. sayfada

# Nötron bombasına hayır!

ABD'nin nötron bombası üretimi kararı üzerine Dışişleri Bakanı Türkmen'in tutumu, "Bu Amerika'nın içişleridir" demekle yetinmek oldu. Oysa Nötronun B.Avrupa'ya ve Sovyetler Birliği çevresindeki ülkelere yerleştirilmek istendiğini, bu nedenle de üretimine hiçbir şekilde ABD' nin içişi olarak bakılmayacağını herkes görüyor. Örneğin Cumhuriyet gazetesi yazarı Yalçın Doğan, nötron sorununun yurdumuzu özellikle ilgilendiren, ulusal bir sorun olduğunu şöyle ortaya koydu: "Kısa menzilli olduğu ve yakın mesafeden atılması gerektiğinden, hem Basra hem de Sovyetler Birliği'nin burnunun dibinde olduğundan nötronun yerleştirilmesi Türkiye'yi ister istemez ilgi alanına itiyor..."

Türkmen istediği kadar sözümona tutum belirtmekten kaçınadursun, nötron bombası karşısında tutum, toplumumuzdaki tüm güçler için bir denek taşı oluyor: Yaşamı savunanlarla insanlığın düşmanlarını; ulusal çıkarları, ulusal güvenliği savunanlarla ulusun düşmanlarını kesin bir çizgiyle ayırıyor. Böylesi bir sorun karşısında "yansızlık" da Reagan yönetiminin ekmeğine yağ sürmek demek. Nitekim nötrona karşı Türkiye kamuoyunun tepkisi, aşırı gericiliğin beklediğinin çok üstünde oldu. Barış Derneği Başkanı Dikerdem'in yanısıra, örneğin TMMOB' ne bağlı Fizik Mühendisleri Odası, basındaki sağduyu sahibi yazarlar, gazeteciler İlhan Selçuk'lar, Uğur Mumcu'lar, Mümtaz Soysal'lar, Örsan Öymen'ler ve daha niceleri nötron çılgınlığı karşısında gözlerini kapamıyor, seslerini yükseltiyorlar. Öte yandan Tercüman, Son Havadis gibi gerici gazetelerin, Emekli Amiral Sezai Orkunt gibi, Sadi Koçaş, Metin Toker, Nazlı Ilıcak gibi gerici kalemlerin nötron bombası propagandalarının ise emperyalizmin, gericiliğin uluslararası araçları ile her zamankinden de yoğun şekilde eşgüdümlendiği görülüyor: CIA'nın ürettiği her yalan,her demogoji,anında bu kiralık satırlara da yansıyor. Bunların "Sovyet tehdidi" yalanlarından, barış sorununu küçümsetme çabalarına dek başvurdukları tek bir argumanları yok ki, uluslararası militarizmin, en saldırgan emperyalist güçlerin CIA kaynaklı bir orta malı olmasın!

ABD'nin Nötron bombasına ve atom silahlarına karşı çıkıp çıkmamak, bugün artık tüm insanlık için de özellikle ulusumuz için de ölümle yaşam arasında seçim yapmak demek olmuştur. Hiç bir devlet yöneticisi, hiç bir politikacı bu seçimden, ulus karşısında, tarih karşısındaki sorumluluğundan kaçamayacaktır.

SSCB-ABD arasında silahlanmanın kısıtlanması görüşmeleri için dışişleri bakanları düzeyinde temaslar yapıldı.Tüm dünya ilerici güçleri görüşmelerin geciktirilmeden başlamasını istiyor.Ön koşulsuz,eşitlik ve eşit güvenlik temelinde görüşmelerle gerginliğin azaltılmasını istiyor.

# Tehlikeli yeni aşama

Komünist basında Polonya'daki durum şöyle özetleniyor: "1973 faşist devirmesi öncesi Şili'deki gibi: Karşı propaganda kampanyalarını, grevler, kadınların eylemleri, ulaşım grevi izledi." Karşı devrimin elebaşılarından, Solidarnoşç'un yöneticilerinden Kuron konuşuyor: "Öyle bir durum yarattık ki, artık erki ele geçirebiliriz. Erke el koymak için somut eylemler dönemi başladı." Solidarnoşç'un Gdansk kongresi, işte böylesi tehlikeli bir ortamda başladı.

Nasıl bir durum yarattılar? "Özyönetim" diyerek, toplumun malı işletmelere el koyup özel mülkiyete dönüştürmek istiyorlar. Üretimi sürekli düşürüyor. Polonya emekçilerinin zorluklarına seviniyorlar. Kimseye zırnık koklatmayan Amerikan IBM şirketinden 160 bin dolarlık baskı makinelerini "hediye" olarak nasıl alabildiler? Solidarnoşç salt bir sendika olsaydı, SA tipi silahlı çetelere yataklık eder miydi?

Solidarnoşç'un amacı, "geçmişteki kimi hataları düzeltmek" değildir. Varşova'lı bir maden işçisi açıkça söylüyor: "Gdansk kongresi'nde, karşı devrimci delege 190 kişiydi. Burada söz, Polonya işçilerinin değil, KPN ve KOR'undu. Bunlar, işi, bizden, kendi erkimizi alaşağı etmemizi istemeye dek vardırdılar." Son günlerde emperyalizmin, onun gizli servislerinin desteğiyle erke yönelen bu örgütten, işçiler, 20'şer bin, 30'ar bin ayrılıyorlar.

Polonya Birleşik İşçi Partisi Politik Bürosu, Solidarnoşç kongresini karşı devrimin tırmanışı olarak nitelendirdi. Hükümet, "gerektiğinde, tüm halk organlarını aktif eyleme" çağırdı. "Solidarnoşç'un giderek tırmandırdığı anti-Sovyetik kampanya, ülkenin bağımsızlığına ve Avrupa' da güvenliğe yönelik bir serüvendir" dedi. Halk ordusu mensupları, bu iğrenç kampanyaya karşı çıkışlara başladılar.

Polonya'yla ilgili anti-Sovyetik kampanya, ülke sınırları dışına da taşıyor. Ülkemizdeki tekelci basın, tüm bu gelişmeleri tepetaklak ediyor. Gerçek, açık-seçik ortada. SBKP ve Sovyet hükümeti adına uyarıda bulunan Sovyet Büyükelçisi Aristof altını çizdi: "Sovyet halkı, Polonya'nın özgürlüğü ve bağımsızlığı uğruna yüzbinlerce şehit verdi. Sovyet halkı, dün olduğu gibi bugün de bu kardeş ülkeye özverili yardımı esirgemiyor. Bu nedenle de, anti-Sovyetik kampanyaya son verilmesini istemeye tam bir moral hakkı vardır."

## Yaşayan sosyalizm

SSCB Dışişleri Bakanı A.Gromiko yoldaş, BM'e sunduğu bir karar taslağında (özetle) şunu önerdi: "İlk önce atom kullanacak devlet ve yöneticileri en ağır insanlık suçu işlemiş olur. Bu, hiç bir şekilde haklı gösterilemez ve affedilemez. İlk önce atom silahına davranmayı öngören doktrinler, dünyayı yıkıma iten eylemler insanlık moral kuralları ve BM yüksek ilkeleriyle bağdaşmaz. Atom silahlı devletlerin yöneticilerinin en yüksek görevi ve dolaysız yükümlülüğü bir atom çatışması tehlikesini ortadan kaldıracak şekilde eylemdir. Nükleer silahlanma yarışı ortak çabalarla, içtenlikli, eşit hakka dayalı görüşmelerle durdurulmalı ve ortadan kaldırılmalıdır. Atom enerjisi ancak barışçıl amaçlarla, insanlık yararına kullanılmalıdır.

# Komünist partilerinin forumu

Eylül 1981'de, aralarında Türkiye Komünist Partisi'nin de bulunduğu Doğu Akdeniz, Yakın ve Orta Doğu ve Kızıldeniz bölgesi komünist ve işçi partilerinin bir konferansı yapıldı. Konferans sonucunda Şam'da bir Ortak Açıklama yayınlandı.

Konferansa katılanlar özellikle emperyalizmin gerginliği artırıcı, barış düşmanı girişimleri ve buna karşı savaşım yöntemleri üzerinde durdular.

Konferansta, gerici askersel diktatörlüğün zorlu koşulları altında emperyalist dayatmalara karşı, insan hakları ve demokratik özgürlükler için savaşan Türkiye komünistleri ve tüm ilerici güçleriyle dayanışma dile getirildi.

Toplantıya katılan komünist ve işçi partilerinin temsilcileri, Kıbrıs halkının, tüm askersel üslerin ve tesislerin sökülmesi ve adanın demilitarizasyonunun sağlanması savaşımını tümüyle desteklediler. Konferansa katılanlar, komünistlerin Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkeleri temelindeki birliğini, tüm anti-emperyalist ve savaş düşmanı güçlerin birliğinin sağlanmasında temel bir etken olarak gördüklerini belirttiler.

Konferansa katılanlar ayrıca, yakın bir gelecekte komünist ve işçi partilerinin bir dünya konferansının çağrılmasının uluslararası komünist hareketin birliğini pekiştirme için yaşamsal gerekliliğine inançlarını belirttiler.

# LENİN KÖŞESİ

## Yığınların savaşımı durdurulamaz

V.İ.Lenin, 1907 devirmesinden ve azılı Stolipin hükümetinin işbaşına gelmesinden sonra gericiliğin saldırı ve kovuşturmalarla işçi sınıfının savaşımını durduramayacağını, onun savaşkan öncüsü Komünist Partisini yok edemeyeceğini vurguluyor: "Hükümetin her tür kovuşturmaları, onun karayüzler ve burjuva bağlaşıklarının her tür kurnazlık ve dalavereleri proletarya savaşımının en değişik ve hem de en beklenmedik biçimde ortaya çıkmasını önleyemez. Çünkü kapitalizm kendisi, gelişmesindeki her adımla kendi mezar kazıcılarını eğitiyor ve birleştiriyor, sıralarını sıklaştırıyor ve öfkesini artırıyor."(Tüm yapıtlar, c.19, s.197, Rusça) "Sosyal-demokrasi, sınıfının partisi olduğunu gösteren, ardından milyonları hem greve, hem 1905'te ayaklanmaya, hem de 1906-1907'de seçimlere götüren parti şimdi de sınıfının partisi, yığınların partisi olarak, en ağır koşullarda kendi ordusunun kopmayan, ona bu ağır günleri atlatmasında, sıralarını yeniden sıklaştırmasında, yeni yeni savaşçılar yetiştirmesinde yardım eden öncü olarak kalacaktır." (A.g.y., c.17, s.364)

Lenin gericiliğin asıl saldırısını işçi sınıfına ve onun öncüsü Bolşevik Partisi'ne yönelttiği, hemen hemen tüm parti örgütlerinin yara aldığı dönemde, bu zor günlerde komünistlerin temel görevinin partiyi korumak, güçlendirmek, yığınlarla bağlarını kuvvetlendirmek ve yeni sınıf savaşlarına hazırlamak olduğunu belirtti. Dedi ki: "Günün ödevi, illegal parti örgütlerini güçlendirmek, her alanda parti örgütlerini kurmak, ilk ağızda her işletmede az sayıda kişiden oluşan parti komitelerini kurmaktır. Ve kuşkusuz bu örgüt ve komitelerin görevi, tüm yarı-legal ve olanaklı olduğu ölçüde legal örgütlerden yararlanmak, yığınlarla sıkı bağlar içinde bulunmak, çalışmaları, sosyal-demokrasinin yığınların tüm istemlerine kulak vermesini sağlayacak biçimde sürdürmektir. Her parti örgütü, her işçi komitesi, partinin yığınlar arasında ajitasyon, propaganda ve pratik-örgütsel çalışmalarında dayanak noktaları olmalıdır." (A.g.y., c.17, s.363) "Bu örgütlerin şimdiki ağır koşullarda devrimci sosyal-demokrat eylem yürütmeyi öğrenmeleri için çok daha büyük girişkenlik göstermeleri ve çok daha aktif çalışmaları gerekmektedir." (A.g.y., c.19, s.200)

Ve birkaç yıl sonra 1912'de yapılan RSDİP'nin Prag Konferansı şunu saptamıştır: "Sosyal-demokrasinin yalnız bayrağı, programı, devrimci önerileri değil, onun kovuşturmaların sarstığı, zayıflattığı, ama tamamen yıkamadığı, yok edemediği örgütü de yaşıyor, dimdik ayaktadır." (SBKP Kararları, c.1, s.324, Rusça)

# Faşist terör kurbanları birleşmelidir

MHP davasında 16 faşist sanığın daha serbest bırakılması, cunta içindeki ve dışındaki en gerici çevrelerin ve dışta emperyalist odakların oluşturdukları baskıların bir sonucu oldu. Evren'in 12 Eylül'ün 1. yılında yaptığı konuşmadaki "Yönetimimiz özellikle şu veya bu partinin muhakeme edilmesi için herhangi bir emir vermemiştir" sözleri, faşist MHP'nin elebaşılarını kurtarmak isteyen en gerici çevrelerin baskıları karşısında mahkeme kurulunu yalnız başına bırakmış olmak anlamını taşıyor. Cunta böylelikle bütün sorumluluğu mahkeme kurulunun üstüne yıkmak istemekte ve terörizmin kökünün gerçekten kazınması için önemli bir adım olabilecek olan bu davadan kaçmaktadır.

Cuntanın bu tutumu, faşist hareketin elebaşılarını, yeniden ülkeyi terörizmin kucağına sürüklemek pahasına kurtarmak isteyen gerici AP yönetimine, onun arkasındaki emperyalizme ve işbirlikçi tekelci sermaye çevrelerine yarıyor. Bunların ordu içindeki kolları MHP elebaşlarını kurtarmak için her yoldan girişimlerde bulunuyorlar. Buna karşılık, MHP'nin ordu içindeki suç ortaklarının kimlikleri büyük ölçüde gizli tutuluyor, halka açıklanmıyor. İddianamede MHP'nin ordu içindeki suç ortaklarının adlarının bulunduğu yerlerin "nokta nokta" ile geçilmesi, faşistlerin ordu yönetimi içinde belli bir çevre ile kirli ilişkilerini "açığa vurma" tehditleri karşısında cuntanın zayıf yanını ortaya koyuyor. Böylelikle, ordu içindeki ve dışındaki en gerici çevrelerin, Türkeş gibi baş katilleri darağacından kurtarıp bütün suçu bir kaç katilin, faşist cinayetlerin kör araçlarının üstüne yıkma olanakları artıyor. Bunlar cuntanın bu tutumundan aldıkları güçle daha da aktifleşiyorlar; binlerce delil ve belgenin ortaya çıkardığı faşizmin kanlı niteliğini gözlerden gizleme fırsatı buluyor; Ilıcak, "Deliller ve belgeler ortada, bunlar nasıl olsa yok edilmez, sanıklar serbest bırakılsın" diye yazabiliyor.

Bütün bunlar, daha aylar öncesinden partimiz MK'nin bildirisinde yeralan şu görüşü doğruluyor: "MHP'ye karşı açılan davanın sonucunda faşist elebaşıların hakettikleri cezaya kendiliğinden çarptırılacağını sananlar yanılıyorlar... faşistlerin yığınsal

▶Arkası 6. sayfada

# Dortmund yürüyüşü

Federal Almanya'lı demokratların "Türkiye'li Demokratlarla Dayanışma Girişimi" adıyla kurdukları komitenin düzenlediği "Demokrasi için omuz omuza" miting ve yürüyüşüne 12 Eylül günü Dortmund'da katıldım. FİDEF, DİBFAK, Gerçekle Dayanışma Komitesi, KKDK ve Mala Gelê Kurd (Kürt Halkevi) flamaları altında binlerce Türkiye'li Türk ve Kürt demokratı, F.Alman ilericileri ile birlikte cuntaya, idamlara, işkenceye, Kürt halkı üstündeki şoven baskıya, Nötron bombasına karşı yürüdük. İşçi sınıfının birliği, halkların dostluğu için, demokrasi için istemlerimizi hep bir ağızdan dile getirdik.

Türkiye'li demokrasi güçlerinin bu gösterisi, ulusal demokratik güçlerin cephesinin, ne zaman ulaşılacağı belirsiz soyut bir düş olmadığını gösterdi. Demokrasi güçleri arasında ilişkilerin geliştirilmesiyle gerçekleştirilen böylesi eylem birlikleri, cephenin yaratılmasında önemli köşe taşları olacak. TİP Genel Başkanı Behice Boran da, gösteride yaptığı konuşmada şunları söyledi: "Cuntanın niteliği konusunda aramızda görüş ayrılıkları var. Ancak, bunun güçlerimizi birleştirmekte bir engel olacağını sanan görüş de yanılıyor. Bu görüş ayrılıkları bir tarafa atılmalı, cuntanın baskılarına, ABD emperyalizminin Türkiye'yi körfez bölgesine jandarma yapması planlarına karşı birleşmeliyiz." TKP MK'nin Ağustos 1981 Plenumuna sunulan Politik Büro raporunda da belirtildiği gibi, "Adına ne dersek diyelim, yakın gelecekte anti-emperyalist, demokratik güçlerin erkinin embriyonu olacak tek cephe, bugünden TKP ve öteki işçi partilerinin ortak politikasıdır."

Kanımca Dortmund yürüyüşü, işçi sınıfı partilerinin ve sol güçlerin eylem birliğinin derinleşmesinde önemli bir gelişmedir. Anti-emperyalist, demokratik güçlerin birliği işçi sınıfının partileri arasındaki eylem birliğine yakından bağlıdır. Aynı şekilde, Dortmund yürüyüşü en geniş yığınları ortak istemler çevresinde birleştirmesi, bu yığınlar üzerinde etkili politik akımların kimi temsilcileriyle eylem birliği sağlaması bakımından da, anti-emperyalist, demokratik güçlerin tek cephesinin oluşturulması yolunda önemli bir adımdır.

Umarım ki, Dortmund yürüyüşüne katılmayan diğer demokratik Türk ve Kürt akımları da bu ortak eylemin tüm demokrasi güçlerinin birliğine yaptığı olumlu katkıyı değerlendirecekler, bazı konulardaki görüş ayrılıklarının ortak eylemlere engel olmadığını daha iyi kavrayacaklardır. Anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci, anti-şovenist bir cephe ancak böylesi somut eylem birlikleriyle kurulacaktır.

Safiye K. -F.Almanya

# 61. yıl kutlu olsun!

## TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen Yoldaş'la TKP'nin Sesi Radyosu'nun söyleşisinden (özet)

SORU: Bilen Yoldaş, TKP, Türkiye işçi sınıfının savaşımında 62 yaşına basıyor. Gene bugünlerde erkteki askersel diktatörlüğün birinci yılı doluyor. Bu bir yıl neyi gösterdi?

BİLEN YOLDAŞ: Partimizin 61. kuruluş yıldönümünü çok güç, ağır koşullar altında karşılıyoruz. Önce, bu ağır koşullar altında memlekette görevleri başında olan yoldaşlarımızı ve gerici askersel diktatörlüğün tutukevlerinde işkence ve baskılar altındaki yoldaşlarımızı ve tüm ilerici tutukluları selamlıyorum. Partimizin kuruluş yıldönümünü yurt içinde ve yurt dışındaki tüm parti örgütleri devrimci bir biçimde karşılıyorlar. Savaşım sürüyor... Ekonomik bunalım daha derinleşti. Temel demokratik haklar yok edildi. Terörizmle ilgili olmayan politik güçlere karşı devlet eliyle terör uygulanıyor... Terörist eylemlerin baş yürütücüsü Türkeş ve adamları yakalandı, yargılanıyorlar. Ya bu katiller çetesini besleyip destekleyenler, onlar nerede? Amerikancı, NATO'cu, işbirlikçi güçler AP'nin, MHP'nin adamları şimdi cuntaya anayasal kılıf çatacak "danışma meclisine" doluşmaya hazırlanıyorlar... ABD yönetimi yeni ödünler istiyor... Tehlikeler büyüyor. En başta emperyalizmin tutuşturacağı bir nükleer savaşta yok olma tehlikesi geliyor. ABD emperyalizminin dayatmalarına karşı kesin konum alınmadan ulusal çıkarlarımız, ülkemizin ve halkımızın güvenliği korunamaz.

SORU: Erkteki generaller bunalımdan çıkabilmek için tuttukları yoldan başka yol olmadığına halkı inandırmak istiyorlar. "istikrarlı" bir rejim kurduklarını söylüyorlar. Ne dersiniz? Çıkış yolu nedir?

BİLEN YOLDAŞ: Politikasının ana yönelimi emperyalizm ve tekel yanlısı olan gerici askersel diktatörlüğün hiç bir temel sorunu çözemeyeceği açıktır... İşbirlikçi burjuvazinin manevra alanı, olanakları giderek daralıyor... Halkın bu ekonomik politikaya karşı tepkileri giderek artıyor. Bu politikayı destekleyenler arasında bile çelişkiler ortaya çıkıyor... (Ordunun halka karşı zorbalığa araç edilmesi) anti-emperyalist Atatürkçülerle koyu Amerikan yanlıları arasındaki ayrılıklara kaynak oluyor... Cunta rejimine son verilmeden gerçek demokrasi sağlanamaz. En geniş ulusal, demokratik güçlerin, halkımızın güncel, en temel istemleri uğrunda tek cepheyi oluşturmak için çabalarını hızlandırmaları bu yolu açacaktır, önde duran güncel görev budur.

SORU: Geçtiğimiz aylarda egemen güçler anti-komünist saldırı ve provokasyonlarına hız verdiler. "TKP'yi çökerttik" diyorlar. Bu saldırıyı ve sonuçlarını nasıl değerlendiriyorsunuz?

BİLEN YOLDAŞ: Gerici diktatörlüğün bu anti-komünist saldırısı hiç beklenmedik, şaşırtıcı değil. Egemen sınıflar işçi sınıfına, emekçilere, demokrasiye ne zaman ağır saldırıya geçmişlerse TKP'ye de saldırmışlardır... Cunta yönetimi çoğu abartmalı, yalana dayalı sayılar, isimler açıklıyor... Bir tek doğru var! TKP'yi çökertemediler. Su uyur, düşman uyumaz! Bu atalar sözü kulağımıza küpedir. Veriler önümüzdeki günlerde cuntanın yeni bir saldırıya hazırlandığını gösteriyor. Kadrolar uyanıklığı elden bırakmamalıdır. Bir şey de açıktır: Anti-komünist saldırı amacına ulaşamadı, ulaşamayacak. Hiçbir güç partimizi yığınlardan yalıtlamayı başaramadı, başaramaz. TKP işçi sınıfının, halkımızın içinde onların savaşımlarında yaşıyor. Hiçbir güç işçi sınıfını, halkımızı yok edemez.

SORU: TKP'ye yönelik bu saldırılar yeni değil. Bu saldırıyla eskilerinin farklı ve benzer yanları nelerdir?

BİLEN YOLDAŞ: Kuşkusuz saldırılar yeni değil. Dahası partimizi karalamak için söyledikleri yalanlar da yeni değil... Bunlar bir yana. Polis ilk kez partimizin yönetici çekirdeğine bu kadar az vurabilmiştir. Gazeteler yazıyor: "TKP'nin 1951 tutuklamalarından sonra ortadan kalktığı sanılıyordu. Ama şimdi daha güçlü olarak karşımıza çıktı." diyorlar. Hiç kuşkuları olmasın. Yarın daha da güçlü olacağız...

SORU: TKP MK Plenumunun toplandığı açıklandı. Plenum işçi sınıfına, halkımıza nasıl bir devrimci çevren çizdi.

BİLEN YOLDAŞ: Bugün toparlanma için, geri çekilme dönemindeyiz. Saldırılar birbirini izliyor. Ne ki, geri çekilme yığınların içinden çekilmek, sınıf savaşımından çekilmek değildir. Yeni örgüt, yeni savaşım biçimlerine geçmek demektir. Sonucu belirleyecek olan halk yığınlarının savaşımıdır. Onların güçlerini birleştirmelerini zorlaştıran bir etken de işçi sınıfının, demokrasi güçlerinin sıralarındaki dağınıklıktır. Bu nedenle Plenum parti kadrolarının tüm dikkatini, gözlerini anti-emperyalist, anti-faşist, anti-tekelci ve anti-şovenist güçlerin tek cephesini oluşturma görevine çevirdi. TİP, TSİP'le eylem birliğini pekiştiren her adım politik birliğin de yolunu açacaktır. Bu görevin gerçekleştirilmesini kolaylaştıracaktır. Son olarak şunu belirtmek istiyorum. Plenum, TKP V.Kongresinin hazırlıklarını tamammayı kararlaştırdı. Bu görevi de başaracağız. TKP'nin 61. Kuruluş yıldönümü, zindanlarda yatan, dışında savaşan tüm komünistlere, işçi sınıfına ve halkımıza kutlu olsun!

### TKP'nin Sesine kulak ver!

**Hergün saat 5'de** 25 m 11820kHz **Saat 7, 9, 11, 13, 17, 19'da** 31m, 9585 kHz; **Saat 21, 23, 01'de** 49m, 6200kHz
**Pazar günleri bunlara ek olarak saat 15'de** 31m 9585kHz

# Kürdistan'da terör sürüyor

- Diyarbakır'da askeri cezaevi ve Kurdoğlu kışlasında tutuklulara işkenceler sürüyor. İşkenceciler gözaltına aldıkları köylülere "burada Allah yok, Peygamber de izinde. Buranın Allahı, peygamberi biziz." diye işkence yapıyor. Başaşağı asma, lağım suyuna batırma, falaka gibi işkencelerin yanı sıra, gözü bağlı tutukluların yanında sahte telsiz konuşmaları, asker kılığına girmiş sivil polislerin tutukluyla sözümona gizlice görüşüp ona Kürtçe "tavsiyelerde" bulunması gibi yöntemlerle de tutukluların moralini çökertmeye çalışıyorlar.

— Tutuklularla dayanışmayı kırmak için zaman zaman ziyaretçilerden birkaçını rastgele, çocuk, kadın demeden gözaltına alıyorlar.

— Özellikle Batman ve Siirt'te köyler "terörist ve silah arama" bahaneleriyle basılıyor. "Güvenlik güçleri", kan davalarını körüklüyor, aileleri, aşiretleri birbirine karşı kışkırtıp bundan yararlanıyor.

— Batman'ın Gresira köylüleri jandarma baskısına karşın Apocuları ele vermiyorlar. Ama bir de bakıyorlar ki, "Apocuların sorumlusu" bildikleri terörist, jandarmayla birlik olmuş! Şimdi köylü, "Ah Apocular! Sizi koruduk, siz ise bizi yaktınız" diyor.

— Diyarbakır'ın Dicle ilçesinde Komando Yüzbaşısı O. Şahin'in köylüden işkence ve tehditle rüşvet, silah ve kadın istediği ortaya çıktı.

— Batman askeri komutanı ve belediye başkanının, yaptıkları baskı ve tutuklamalar yeterli görülmediği için değiştirileceği öğrenildi. Diyarbakır Belediye Başkanı Albay F. Üzümcü ise "Esnafa yeterince baskı uygulamıyorsunuz" diye zabıta memurlarını tehdit ediyor.

— Siirt'te öğretmenlere işten el çektirerek, atamayla aileleri bölerek, tehdit ederek baskı uygulanıyor. Diyarbakır Eğitim Enstitüsü beden eğitimi bölümü kapatılarak öğrencileri başka illere sürüldü.

— Eski Mardin saylavı N. Yılmaz ve avukat Ş. Kaya üzerinde ağır baskılar sürüyor.

# Sahte ikilem

N. Gürel

"İşçinin Sesi"nin 167-170. sayılarında Yürükoğlu, Sovyetler Birliği karşısındaki tutumunu bugüne dek olduğundan daha açık ortaya koydu. Yürükoğlu'nun, sosyalist ülkelerin "geri" olduğu şeklindeki savları ayrı bir inceleme konusudur. Biz burada, onun buradan yola çıkıp reel sosyalizmin barış savaşımı üzerine vardığı kimi yanlış yargılar üzerinde duracağız.

Yürükoğlu, sosyalist ülkelerin kapitalist ülkelerden her alanda "geri" olduklarını savunuyor. Bu nedenle, bu "geriliği" kapatmak amacıyla, salt "zaman kazanmak" için barış politikası izlediklerini ileri sürüyor. Şu soru akla geliyor: Öyleyse örneğin Sovyetler Birliği ABD'yi her alanda geçtiğinde dünya barışına gerek kalmayacak mı? Yürükoğlu'nun bu savı, aynı zamanda İşçi sınıfının devletlerinin insanlığın geleceği sorunu karşısında duydukları derin sorumluluğu yadsıyarak, geniş barış güçlerini yanıltıcı, onları anti-Sovyetik propaganda karşısında kararsızlığa itici bir nitelik de taşıyor.

Yürükoğlu'nun mantığında, tüm insanlığın çıkarları sosyalist ülkelerin çıkarlarıyla uyum içinde değildir. Bu nedenle o, buradan, barış sorunu sosyalist ülkelerin çıkarlarına uyar, ama tüm dünya halklarının sorunu değildir sonucuna varıyor. Ama burada da kalmıyor. Barış savaşımının sosyalist ülkeler açısından da boş bir çaba olduğunu ileri sürüyor: Emperyalizm varoldukça savaş tehlikesinin de varolacağı yolundaki Marksist-Leninist doğruyu, savaş tehlikesine karşı işçi sınıfının savaşması görevinin karşısına koyuyor. Günümüzde, varolan güçler oranında, emperyalizme barışı dayatmak olanağı yok mudur? Elbette vardır. Ve bunun için savaşım, en başta komünistlerin görevidir.

Yürükoğlu barış savaşımına açıkça karşı çıkar görünmüyor. Bu sorundaki ters görüşlerini sözde devrimci laflar arkasında gizliyor. Örneğin, SBKP'nin barış programına "komünist bir program değildir" diye saldırıyor. Bunun gerekçesi ilginç: Sözümona SBKP, "savaşın emperyalizmle, barışın devrim ve sosyalizmle bağını" göstermiyormuş! Lenin, dönek Kautskiyi eleştirirken, "Karşıtına apaçık ahmakça bir tutum yükleyip, sonra da bu tutumun yanlışlığını göstermek, pek akıllı insanların yöntemi değildir" der...

Ama Yürükoğlu gerçekten barışın devrim ve sosyalizmle bağını savunuyorsa, ya "halkların en önemli görevi barışı korumak değil, sermayeyi yenmek, devrim"dir yolundaki savı neyin nesi? Onun görüşlerinin temelinde, işçi sınıfının devrimci savaşımının derin insancıl özüne inançsızlık yatıyor. Bu yüzden devrim savaşımı ile dünya barışı için savaşımı ısrarla karşı karşıya koyuyor. "Barışı korumak, bugünü korumaktır" yanlış yargısını ileri sürüyor. Oysa uluslararası yumuşamanın güçlendiği dönem, toplumsal ilerleme için daha elverişli koşulların oluştuğu, dünya devrimci sürecinin hızla geliştiği bir dönem olmadı mı? Sonra bugün barış savaşımının alışılagelenin çok üstünde geniş yığınları hareketlendirdiğine, ilerici güçlerin savaşkanlığını artırdığına, eylem birliğini güçlendirdiğine, aynı zamanda anti-komünist, anti-Sovyet önyargıları geriletttiğine tanık olmuyor muyuz?

Yürükoğlu, bir zamanlar Sovyetler Birliği'nin dünya devrimci sürecindeki önder rolünü savunur görünürdü. Bugün ise dünya devrimci sürecinde Sovyetler Birliği'nin görevini yalnızca kapitalist ülkelerdeki devrim hareketine "yardımcı olmakla" sınırladığını görüyoruz. Yürükoğlu, dünya çapında kapitalizmden sosyalizme geçiş çağını salt tek tek ülkelerin emperyalist sistemden kopup sosyalist sisteme katılmasına indirgiyor. O, "neden" ile "sonucu" karıştırıyor. İki sistem arasındaki politik, ideolojik, ekonomik, çok yönlü savaşımın belirleyiciliğini, bunun işçi hareketi ve ulusal kurtuluş hareketinin koşullarını da belirlediğini göz ardı ediyor. Sonra, sosyalist sistemin çağın genel gidişini belirleyecek güce eriştiğini yadsıyor. İşte bu yüzden o, iki sistem arasındaki savaşımın biçimi olarak "Savaş mı-barış mı?" sorunu karşısında kayıtsız kalıyor, bunun yerine "Devrim mi-barış mı?" sahte ikilemini koyuyor.

"Bugünü korumak", emperyalist baskı ve sömürüyü sürdürmek isteyen, aslında emperyalizmdir. Onun en saldırgan öğeleri, Haig'ler, "barıştan daha önemli şeyler de vardır" diyerek kendi seçimlerini yaptılar. Bu tehlike karşısında ikircimsiz, kararlı tutum almak günümüzün en açık devrimci görevidir. Tam böyle bir sırada Yürükoğlu'nun- -sözümona barış için devrimi savunuyormuş görüntüsü ardına gizlenip-devrimci insanları bu sorunda yansızlığa zorlaması kime yardımcı oluyor?

# Faşist terör kurbanları birleşmelidir

▶Başı 4. sayfada

yargılanması, ülkemizde ilerici güçlerle-gerici güçler, yurtseverlerle-işbirlikçiler, halkla-halk düşmanları arasındaki çetin bir savaşımla atbaşı gidiyor. Bu yargılamanın geleceği işte bu savaşıma bağlı kalıyor."

> "Başta genel başkanları(Türkeş) olmak üzere bu cinayetlere azmettiren planlayan ve uygulayan, tüm suçlu olarak görülen kişilerin adalet önünde layık oldukları şekilde cezalandırılmasını diliyorum, istiyorum."
> (Öldürülen Adana Emniyet Müdürü Cevat Yurdakul'un eşi Başkomiser Ülker Yurdakul)

MHP teröründen ağır kayıplara uğramış vatandaşlarımız binlerce. Terörün kurbanları, terör kaynağı MHP'nin cezalandırılmasını istiyorlar. Bu cinayet şebekesini kuran, yöneten tüm faşistlerin hakettikleri cezayı bulmasını istiyorlar. MHP davasına müdahil olarak katılmak istiyorlar. Faşist kurşunlarıyla yaralanmış, pek çoğu yaşamı boyunca sakat kalmış binlerce yurttaşımız faşist terörün kurbanlarıdır. Yalnız dava dosyasında belirtildiği kadarıyla bile MHP katillerinin 694 yurttaşın canına kıydığı saptanmaktadır. Bu yurttaşlarımızın yakınları faşist terörün kurbanlarıdır. Terörizmin kurbanları, terörizmin başkaynağı faşist MHP'ye ve savunucularına karşı birleşmelidirler.

Faşist Türkeş ve silahlı çeteleri Kahramanmaraş, Çorum, Sivas, Elazığ ve daha birçok il ve ilçede toplu kırımlarda yüzlerce insanı öldürdükleri gibi, bu il ve ilçeleri yakıp yıktılar. Evi ocağı yıkılan, yerini yurdunu bırakmak zorunda kalan binlerce aile faşist MHP'ye ve savunucularına karşı birleşmelidirler.

Üniversite yönetimlerinin, avukat, doktor, mühendis, tekniker, meslek kuruluşlarının, demokratik örgüt ve partilerin de MHP davasına müdahil olarak katılmak haklarıdır. Çünkü faşist cinayetlerde, saldırılarda sayısız değerli bilim adamları, avukatlar, doktorlar, mühendisler, teknikerler, demokratik örgütlerin üye ve yöneticileri öldürülmüş, bu kuruluşların, örgütlerin binaları yakılıp yıkılmıştır. Üniversiteler, meslek kuruluşları, demokratik örgütler, partiler faşist MHP'ye ve savunucularına karşı birleşmelidirler.

MHP davası halkımıza malolmadan, yığınsal bir anti-faşist halk hareketiyle bütünleşmeden başarıya ulaşamaz. Adalet gerçekten yerini bulamaz. Bunun için terörizmin kurbanları MHP davasına sahip çıkmalıdır. Terörizmin kökünün kazınabilmesi için, kanlı bir kanser olan faşist tehlikenin geriletilmesi için, faşizmin devlet ve ordu içindeki suç ortaklarının, CIA ajanlarının, kontrgerillacıların açığa çıkarılması için bu vazgeçilmez bir zorunluktur.

Cunta halkın faşist MHP'ye karşı kin ve nefreti sonucu MHP davasını açmak zorunda kaldı. Ancak yine anti-faşist halk güçlerinin, MHP terörünün kurbanlarının birlikte savaşımıyla dava başarıya ulaşabilir, MHP elebaşıları hakettikleri cezayı görebilirler.

# Ordunun donatımı

Ankara'da kurulması planlanan askersel uçak fabrikası ile, "silah endüstrisi kurma" sorunu yine gündeme geldi. Fabrikayı kurup işletmek için el altından Amerikan silah yapım şirketlerine çağrı çıkarılıyor. Yani, "Kendi uçağını kendin yap" diye halktan toplanan paralar, yine emperyalist tekellere devredilecek, Amerika'ya bağımlılığı artırma yolunda kullanılacak.

Emperyalizme bağımlı bir silah endüstrisiyle, NATO emrinde bir ordu ile hiç ulusal güvenlik sağlanabilir mi? Ama öte yandan da orduyu ciddi şekilde kaygılandıran bir sorun var: "Ordunun teknik donatımı çağdaş düzeyin çok gerisinde!" En yüksek komutanlıklara kadar girmiş olan Pentagon ajanları işte bu kaygıdan kendi hesaplarına yararlanıyorlar. Sözüm ona "orduyu modernleştirme" gerekçesiyle Amerika'ya bağımlılığı perçinlemek istiyorlar. Zehiri panzehir diye dayıyorlar. Öyleyse bir de şöyle soralım: Amerika Türk ordusunu gerçekten modernize eder mi?

Olana bakalım: Ambargo ile orduyu teknik açıdan daha da çökerten Amerika olmadı mı? Şimdi de yine, sözüm ona "yardım" diye İkinci Dünya Savaşı artığı hurdaya çıkmış silahları Türk ordusuna kakalayan onlar değil mi?

İşin aslı, Pentagon Türk ordusunun kara kaşına aşık değil: o, Mehmetçiğe bir üçüncü dünya savaşında ilk aşamada harcayacağı "bir atımlık barut" gözüyle bakıyor. Gerçi Türk komutanlarını, "aman bu Türkler ne kahraman", "NATO'nun temel direği sizsiniz" gibi sözlerle oyalıyor. Ama buna kanıp, "Jeopolitik durum, NATO'da önemli konumumuz, falan,... bize de modern silahlar, aman!" diyen Türk generaline de, Amerikan subayı, "Tereciye tere mi satıyorsun" diye bıyık altından gülüyor. Türk ordusunun donatımı Amerikalıya dert değil; onun derdi, her şeyden önce Türkiye'nin toprakları: Bir atom deposu, bir füze rampası, bir mayın tarlası olarak! O, Türk ordusunu değil, olsa olsa topraklarımızdaki atom roketlerini modernleştirir; ya da "ciddi durumda" Türkiye'yi zehirli bir çöle çevirmesi planlanan "atom mayınlarının" yanına bir de nötron bombalarını yerleştirir!

Ordunun teknik donatımı, ulusal ordu sorunundan ayrı değildir. Ordu ABD'nin, emperyalist ülkelerin emrinden kesinlikle çıkarılmalıdır. Bağımsızlığın, ulusal güvenliğin, barışın gerçek güvencesi olmalıdır. Ancak o zaman ordu, gücünü gerçekten halktan alacaktır, halkımız, böylesi bir orduyu gereken çağdaş düzeye eriştirecek güçtedir. Bundan kuşkusu olan varsa, bugünkünden de elverişsiz bir durumda, işgal altında, ordunun tümüyle silahsızlandırıldığı koşullarda verdiğimiz ulusal kurtuluş savaşının geleneğini anımsasın!

> "Emperyalizmin kışkırttığı silahlanmaya karşı çıkan komünistler, "silahsız, donatımsız bir ordu"dan söz etmiyorlar. Biz, ülkenin savunulması için gerçekten ulusal çıkarlar, ulusal bağımsızlık temelinde bir savunma anlayışının zorunluğunu görüyoruz. Bu ulusal güvenlik anlayışı, NATO'nun ülke savunmamızı hiçe sayan emperyalist saldırganlık programına kökünden karşıdır. Komşu ülkelerle dostluk koşullarında, ülke savunmasına yeterli bir ordu bugünkü ağır savaş harcamalarına katlanılmadan ayakta tutulabilir. "(TKP MK Genel Sekreteri İ. Bilen Yoldaşın MK Plenumu'nda okuduğu Politik Büro Raporu, Ağustos 1981)

# Kara çember

▶Başı 1.Sayfada

dostumuzdur" diyenler bile, "niçin?" sorusuna, "Çünkü Sovyetler Birliği düşmanımızdır, bizi ilhak etmek istiyor" yalanından öte yanıt veremiyor. Aşırı gericiliğin anti-Sovyetik kampanyası elbette yalnızca savunma amacı taşımıyor. Onlar şimdi "Sovyet tehdidi" yalanı üzerine kurdukları propagandalarıyla, tüm ulusal demokratik güçlere yöneliyorlar. Basında Nazlı Ilıcak, Metin Toker, Rauf Tamer, Sezai Orkunt, Tekin Erer, Cüneyt Arcayürek, Ergun Göze hep bir ağızdan Washington'da bestelenen şu kulak tırmalayıcı "melodi"yi seslendiriyorlar: "Nötron bombasına karşı çıkmak, Amerikan füzelerine hayır demek, çevik kuvvetlere, IMF'nin dayatmalarına boyun eğmek Sovyetler Birliği'nin işine yarar. Bu görüşte olan herkes TKP'ye hizmet ediyor. Her kim ki, terörizmin Sovyetler Birliği'nden kaynaklandığını kabul etmez, MHP'yi suçlar, o doğrudan Sovyet ajanıdır!" En gerici güçler böylelikle, zaten NATO'ya bağlılığı savunan cunta yönetimini tüm ulusal demokratik güçleri tümüyle ezmeye yöneltmeye çalışıyorlar. Azgın saldırıları CHP'lilerden, yurtsever Kemalistlere, Barolardan Dil kurumu yöneticilerine dek uzanıyor. Anti-komünizmle tüm bu çevreleri susturmak, TKP ile eylem birliğine girmelerini önlemek istiyorlar. Amerikancı güçlerin çabaları, Reagan yönetiminin çizgisine uygun olarak Türkiye ile Sovyetler Birliği arasındaki ilişkileri bozmayı da amaçlıyor. Her yanıyla halk düşmanı, anti-ulusal bir politika!

Tercüman'da Nazlı Ilıcak nötron bombasına, Özal politikasına, MHP'yi kurtarma çabalarına karşı çıkan herkes "kızıl bir çizgi"nin uydusudur, TKP'nin politikasının izleyicisidir, derken, onlar aslında halkı kara bir çember içine tıkıp sesini soluğunu kesmek istiyorlar!

Ama cunta koşullarındaki basında bu anti-komünist, anti-Sovyet kampanyaya karşı yürekli sesler yükseldi. Bu, geniş halk yığınlarına, terörizmin de, ekonomik yıkımın da baş sorumlularının aynı güçler olduğunu göstermenin, ülkeyi ve halkı yeni tehlikelere sürükleme çabasındaki bu güçleri yalıtlamanın, onları o kendi kara çemberleri içine hapsetmenin ve bu çemberi giderek daraltmanın olanaklı olduğunu gösteriyor. TKP bunun için tüm ulusal demokratik güçlerin cephe birliğini, bu yolda eylem birliğini savunuyor.

# Kimse anasından ajitatör doğmaz

▶Başı 2. sayfada

davranıyoruz: İşçi sınıfının çıkarlarını savunuyoruz.: Marksizmi-Leninizmi, reel sosyalizmi anti-komünizme ve anti-Sovyetizme karşı savunuyoruz. Böylece ajitasyon-propagandada partizanlık ilkesini yaşama geçiriyoruz. Bunlar bizim gerçeği daha doğru tanımamızı sağlıyor. Bu ilke gereği, ajitasyon-propagandayı düşmanın gösterdiği alanda değil kendi seçtiğimiz alanda yürütüyoruz.

Bütün bu ajitasyon-propagandamızı güncel sorunlara, YAŞAMA BAĞLIYORUZ. Bunlarla partimizin politikasının doğruluğunu, yığınların çıkarlarına uygunluğunu kanıtlıyoruz. Ustaca örnekler seçebilme yetkinliğine ulaşmamız, parti politikasını ne ölçüde özümsediğimizin de bir ölçütüdür.

Bu ilkeli komünist ajitasyon ve propagandayı yalan, saptırma, çarpıtmaya başvurmadan, anlaşılır, açık, canlı, çoşkulu olmaya özen göstererek sürdürüyoruz.

Gerçek olan yaşamdır, yoldaşım! Bütün bu yazdıklarım da kağıt üzerinde güzel sözler olarak kalabilirler. Ama önemli olan, halkın esenliği, demokrasi, barış ve sosyalizm ülkülerini yaydıkça bizim de Marksizm-Leninizmle daha iyi kaynaşmamız, daha yetkin komünistler olmamızdır.

## Yaşasın uluslararası dayanışma!

Paraguay KP MK Genel Sekreteri, yiğit komünist Antonio Maidana, Strössner diktatörlüğünün zindanlarında, işkence altında. Yaşamı tehlikede. Maidana Yoldaşa, tüm Paraguay'lı yurtseverlere özgürlük!

# MİLİTANLARDAN

## Görevimizin başındayız

Partimizin MK Plenumunun toplandığını 12 Ağustos tarihli açıklamadan öğrendik. Bu gelişme devrimci iyimserliğimizi, kavga azmimizi yeniledi, güçlendirdi. Partimize,onun komuta merkezine şan ve şeref!

Baskı, saldırı, provokasyonlar yoğunlaşarak sürüyor. Gerçek dışı, açıklamalar, psikolojik etkileme girişimleri, saldırılar birbirini izliyor. Egemen burjuvazinin yeminli antikomünist ideologları, yazar-çizerleri yoğun bir anti-komünist ve anti-Sovyet kampanya sürdürüyor. Partimizin ulusallığını, terörizme karşı devrimci ilkesel konumunu gizlemeye, ters göstermeye çalışıyorlar. MK Plenumu yalan ve uydurmaların iç yüzünü açıklamıştır. Plenum aldığı kararlarla partimizi yeni baştan silahlandırmıştır. Sınıf savaşımı çetin koşullarda, sert biçimler altında sürüyor. Halkımız iş, ekmek, barış ve özgürlük istiyor. Komünistler işçi ve emekçi halkımızın yaşamsal çıkarlarını savunuyor, bu uğurda savaşıyorlar. Geleceği umutla bakıyoruz. Partimizi koruyacağız. 61.yılında onun devrimci bayrağını daha yükseklerde dalgalandıracağız.

Nesrin F. - İzmir

## Deneyimler belleğimizdedir

Diyarbakır Caterpillar - Çukurova A.Ş'nde çalışıyoruz. Cuntanın kapattığı Maden-İş'in üyesiydik. Patron bizleri halâ 1979 yılı ücretiyle çalıştırıyor. YHK'ndan çıkan sözleşmeleri de "Şimdiye kadar sizin sözleşmeniz mi vardı!" gerekçesiyle bizlere uygulamıyor. Yeni alınan işçilere, aynı vasıfta olmalarına karşın daha fazla ücret ödeniyor. Böylece hem Maden-İş üyesi olduğumuz için hem de 12 Eylül darbesi sırasında grevde olduğumuzdan ötürü ekonomik olarak cezalandırılıyoruz! MESS'e bağlı bu işyerinin durumunu Bölge Çalışma Müdürlüğüne, Maden-İş kayyumuna, MGK'na bildirdik. Ama bugüne dek onlardan bir yanıt alamadık.

Evet, bizi 12 Eylül öncesinin en güçlü sınıf sendikalarından Maden-İş'in üyesi olduğumuz için cezalandırmaya kalkıyorlar.Ama biz, Maden-İş'de edindiğimiz sınıf savaşımı deneyimini bundan sonra da, yeni koşullara uygun bir biçimde uygulayarak kendimizi ezdirmeyeceğiz.

Tüm haksızlıklara, ayrımcılığa, işten atmalara, açlıkla terbiye etme zorbalığına karşı işçi sınıfımızın ekmek, iş kavgası ardıcıl sürüyor. Geçtiğimiz günlerde Diyarbakır'da kurulu Sümerbank İplik ve Dokuma fabrikasında işçilerin bağlı bulunduğu Teksif sendikasıyla, İL-YSE ve Bölge YSE'de çalışan işçilerin bağlı bulunduğu Köy-Yol-İş sendikalarının genel kurulları yapıldı. İşçiler bu kongrelerde demokratik hakları ve kazanımlarının korunması için savaşımdan geri durmayacaklarını bir kez daha gösterdiler.

Doğan Z. - Diyarbakır

## •Vurgun

Batman TPAO'da bayilere gitmek üzere satışı yapılıp, çıkışı gösterilen tankerler arasından bir tankerin her gün, M. ve R. Burak adlı bayiler adına ödemesiz çıkarıldığı ortaya çıktı. Bu, 12 Eylül'den beri böylece sürmekteymiş. Bu yoldan yapılan vurgun milyarları buluyor!

## Zorbalık

Diyarbakır'ın Yenişehir sinemasına 5 Eylül günü arkadaşlarla toplanıp gittik. O gün Y.Güney'in "Arkadaş" filmi oynuyordu. Sinema saat 20'de güvenlik kuvvetlerince basıldı. Üzerimizi aradılar. Kimlik kontrolü ve 4-5 kez yat-kalk talimi yaptırdılar... Küfür ettiler. 15 kişiyi gözaltına aldılar. Buna karşın seyirciler filmdeki anti-emperyalist belgileri gür alkışlarla selamladılar.

Nedir bu halkımıza karşı yapılan baskı ve zorbalığın anlamı? Evde, işde, sinemada, yolda insanların huzuru, rahatı yok. "Terörle savaşım" dedikleri, halkın huzurunu kaçırmak mıdır? Tersine bu, devlet eliyle terörün ta kendisi değil mi?

Ali H. Diyarbakır

## Sorumlu kim?

Batman'da TPAO'ya anlaşmayla işe alındık. Ancak benim gibi 150 dolayında yazlık işçiye daha anlaşma süremiz bitmeden çıkış verdiler.

İşsiz kalan, yokluk içinde kıvrananların sayısı sadece bizim gibi 150 kişi ile mi sınırlı? Hayır. Şöyle sadece Batman ve çevresine baksak, işsizliğin gittikçe ne kadar artmış olduğunu görürüz. Bu işsizliğin, bu yoksulluğun sorumlusu kim? Tüm bunların sorumlusu, sözümona "dengeli bir ekonomiye kavuşacağız" diyen "24 Ocak" politikasıdır. Uluslararası tekellere, IMF' lere bağımlılığın sonucudur. Onlara her evet deyiş, bizim daha da işsiz daha da yoksul kalmamıza neden oluyor.

Necdet H. -Batman

## İşsizlik ekonomisi

Diyarbakır'da toplu işten çıkarmalara hazırlık var: Sıkıyönetim komutanlığının işletmemizden "sık sık rapor alan ve ücretsiz izine çıkan" arkadaşların listesini istediğini öğrendik. Yüzde 60'ı aşan pahalılığa karşılık yüzde 10 artı 3000TL zamla yetinmeye zorlanmamız yetmiyor da, şimdi cunta bize bir de işsizlikle mi vurmak istiyor?

Sorun yalnız bizim işletmenin sorunu değil: Özal açıkladı, "İşten çıkartma mekanizması yakında serbest bırakılacak!..." Sonra da bizi avutmaya kalktı: "Yeni işyerleri açılacak, çıkartılanlar orada iş bulacak..."mış! Varolan işyerlerini ayakta tutamayan, tutsa da üretim kapasitesinin düşmesini engelleyemeyen bir ekonomi, yeni işyerlerini nasıl açacak? Açsa da kaç tane, bunca işsizin kaçta kaçına?

Gerçek durum şu: Tekeller her 7 endüstri ve yapı işçisinden birini, her 4 tekstil ve metal işçisinden birini "tasfiye etmeye", sokağa atmaya hazırlanıyorlar. Bu Özal'ın, IMF'nin ekonomik yıkım programının vardığı zorunlu sonuç: Tekellerin vurgunları alabildiğine sürerken, Koç'lar, Sabancı'lar "altın yıllar" yaşarken, ülkenin ekonomisi daha derin şekilde çıkmaza, bunalımın batağına saplanıyor, işçiler, emekçiler, daha büyük yoksulluğa itiliyor, işsizler ordusu alabildiğine büyüyor.

Egemen güçler yüzbinlerce işçiyi temelli işsiz bırakmayı amaçlayan bu planını açıkça ortaya koymuyor. İnce taktiklerle bizi oyalamaya, doğacak tepkileri azaltmaya çalışıyor. Bir yandan çalışma yasasını, sendikalarla ilgili yasaları "yeniden düzenliyorum" diye tasarılar hazırlıyor. Bu tasarılarda patronların "zarar ediyorum" bahanesiyle keyfince yığınsal işçi atma mekanizması kuruluyor. Bir yandan da sözümona sendikal hakların "geri verileceği" söylentileri üretiliyor. Oysa kimi sendikal haklar biçimsel olarak geri verilse de, bunun ancak son derece kısıtlanmış, uygulanması son derece zorlaştırılmış bir şekilde olacağı hep biliniyor.

Sendikaların kapatılmış ya da işlemez duruma getirilmiş olması ve işçi sınıfının bölünmüşlüğü gericilik güçlerine bu taktiklerini daha rahat çevirme olanağını veriyor. Türk-İş yönetimi ise, hiç ses çıkarmıyor. Sendikalarımızın üzerine düşen görevi yerine getirmesi için tüm işçiler, tüm dürüst sendikacılar birleşmeli, sendikaları işçi sınıfımızın savaş araçları olarak güçlendirmeliyiz.

Hüseyin L. - Diyarbakır

**Tutuklularla dayanışmayı örgütle!**